

Interview met de rechter die de moordenaar van Julie Van Espen vrijliet

*Ter inleiding: Op zaterdagavond 4 mei 2019 verdween de 23-jarige **Julie Van Espen** uit 's Gravenwezel bij Schilde. Ze was met de fiets op weg naar vrienden op het Zuid in Antwerpen vanuit haar woonplaats. De politie, die lering heeft getrokken uit onverkwikkelijke zaken als Dutroux, nam de zaak onmiddellijk ernstig. Familie en vrienden begonnen een sterk georganiseerde zoektocht. Met man en macht werd gezocht naar Julie. En*

niet zonder resultaat. Camerabeelden brachten de politie op het spoor van de zonderling Steve B. De adrenaline van de massale zoektocht maakte plaats voor onmetelijke pijn toen de hallucinante waarheid naar boven kwam. Julie was vermoord, haar lichaam gedumpt in het Albertkanaal.

Heel Vlaanderen vernam toen vol afgrijzen dat de moordenaar niet aan zijn proefstuk toe was.

De moordenaar van **Julie Van Espen**, Steve B, zat tussen 2004 en 2008 vierenhalf jaar in de gevangenis voor een verzameling van verschillende misdrijven zoals diefstal, verkeersmisdrijven, heling én verkrachting. In 2016 was het weer zover.

Hij pleegde een nieuwe diefstal met geweld én verkrachting. Daarvoor zat hij tweeënhalf maanden in voorarrest. De raadkamer verwees het dossier door naar de correctionele rechtbank, en liet de man vrij onder voorwaarden in afwachting van het proces. Op het proces, in 2017, werd de man veroordeeld tot 4 jaar gevangenis. Door in beroep te gaan kon de man vermijden terug naar de gevangenis te moeten gaan. Het **Openbaar Ministerie** vroeg aan de rechter om de man in de gevangenis te plaatsen tot het beroep zou voorkomen. **De rechter weigerde**. Het beroep heeft nog niet plaats gevonden, dus was de man nog vrij.

'tSchedt: Dank voor dit unieke gesprek, Weledele. U stond er op dat dit gesprek geheel anoniem moest blijven, waarom?

De rechter: In tegenstelling tot wat iedereen denkt, is het niet een persoon die een vonnis velt, maar is het een onzijdig neutraal lichaam dat een vonnis velt. Op het moment dat wij een vonnis uitspreken zijn wij louter een instrument, een verlenging van Het Recht. Wij zouden dan ook het liefst hebben dat onze persoonlijke naam niet meer onder een vonnis wordt weergegeven.

'tSchedt: Het spijt ons Weledele dat wij dan een beetje verward zijn. U heeft dan toch maar als 'instrument' een roofdier losgelaten in de maatschappij, en dat terwijl U alle middelen had om dit roofdier op te sluiten.

De rechter: U maakt hier twee denkfouten. Ten eerste is vrijheidsberoving de ultieme straf. Daar kan een rechter niet licht overgaan. In het geval dat U ons voorlegt (moordenaar Steve B uit Antwerpen) was de keuze niet eens moeilijk. Het Openbaar Ministerie vroeg de onmiddellijke aanhouding en dat hebben wij geweigerd. Deze arme man had al eens viereneenhalf jaar in de gevangenis doorgebracht en nog eens twee maanden in voorarrest. Hij was dus met andere woorden al

zwaar gestraft geweest. Bovendien was hij heel duidelijk in zijn antwoorden toen wij hem vroegen of hij zich zou gedragen indien wij hem zouden vrijlaten. Hij zei dat hij zich rigoureuus aan de wet zou houden. Ten tweede is iemand die in beroep gaat nog niet schuldig. Met andere woorden, wij lieten een onschuldige vrij.

'tSchedt: Geachte, sta ons toe toch enigszins kritisch naar Uw beslissingen te kijken. Zo onschuldig was deze man toch niet. Hij had al twee verkrachtingen op zijn naam staan.

De rechter: *(onderbrekend)* Nee toch niet, hij had één verkrachting op zijn naam staan, waarvoor hij was veroordeeld, en waarvoor hij zijn straf had uitgezeten. Met andere woorden, over de eerste verkrachting heeft de samenleving de spons geveegd. Die telt dus eigenlijk -strikt genomen- zelfs niet meer mee. Wat de tweede verkrachting betreft was hij vooralsnog onschuldig, want hij was in beroep gegaan tegen het vonnis.

'tSchedt: Maar Weledele, het feit dat deze man in beroep gaat doet toch niets af van het feit dat hij daadwerkelijk twee verkrachtingen heeft begaan.

De rechter: Dat zegt U. Voor de Wet was deze man onschuldig

aan de tweede verkrachting op het moment dat wij hem vrijlieten.

'tSchedt: Nu U weet dat de man die U vrijliet deze week een onschuldig meisje heeft vermoord, voelt U zich hiervoor niet verantwoordelijk?

De rechter: Nee uiteraard niet. Wij hebben dat meisje niet vermoord. Iedereen heeft een keuze in het leven. Wij hebben ervoor gekozen een onschuldige vrij te laten. Deze onschuldige koos ervoor om iemand te vermoorden. Net zoals dat meisje ervoor koos om alleen met de fiets door een naargeestige wijk te willen fietsen langs het **Albertkanaal**.

'tSchedt: *Excuseer* Edelachtbare maar dat laatste kan U toch niet menen. U doet het voorkomen alsof **Julie Van Espen** schuldig is aan haar dood?

De rechter: Uiteraard klinkt dat hard en onaangenaam. Maar het is wel zo. Iedereen maakt keuzes, ook zij heeft een keuze gemaakt. Wij zeggen niet dat iedereen weet wat het gevolg is van zijn of haar keuze, maar iedereen maakt keuzes. Had zij gekozen om met de wagen naar Antwerpen te gaan was zij nu niet dood geweest. Hadden wij ervoor gekozen om deze man in de gevangenis op te bergen

had hij
wellicht niet dat meisje gedood. Opnieuw, iedereen maakt keuzes.

'tSchildt: Weledelgestreng, U begrijpt toch dat U de laatste pilaar bent die onze samenleving dient te beschermen? Wij mogen in Vlaanderen geen wapens dragen om onszelf te verdedigen omdat wij ervan uitgaan dat U met de middelen die U ter beschikking heeft onze samenleving beschermt?

De rechter: Opnieuw ziet U dit verkeerd. Het is helemaal onze taak niet om de maatschappij te beschermen. Wij scheppen in de eerste plaats orde.

'tSchildt: Wij van onze kant vinden de moord op Julie, heu...niet zo'n proper voorbeeld van 'orde'.

De rechter: Dat zijn Uw woorden, niet de onze.

'tSchildt: In een postercampagne op de sociale media stelde **CD&V** vorige jaar dat: *"Elke straf wordt uitgevoerd. Gedaan met straffeloosheid."* Getekend: **Koen Geens**, Minister van Justitie, en ook: *"Wie een gevangenisstraf krijgt zal ook effectief naar de gevangenis moeten gaan. Koen Geens maakt hiermee een einde aan de straffeloosheid #dewegvooruit"*

De rechter: De CD&V is in de eerste plaats een politieke partij, die nu toevallig de **Minister van Justitie** levert. Zij dingt naar Uw stem. Het is Uw keuze om hen te geloven of niet. Als rechter zijn wij onafhankelijk. Wat ons betreft heeft de Minister van Justitie gelijk en is er inderdaad geen sprake van straffeloosheid in Vlaanderen.

'tSchildt: In 2016 verkrachtte een man in **Bonheiden** een 14-jarig meisje in het restaurant waar hij een vrijgezellenfeest had. Hij kreeg uiteindelijk twee jaar met uitstel. Dat is volgens de publieke opinie geen straf. Dat is eigenlijk zeggen dat verkrachting OK is.

De rechter: Opnieuw dat zijn Uw woorden, niet de onze. De rechter in die zaak zal allicht redenen hebben gehad om een straf met uitstel uit te spreken. Wij verwijzen naar onze eerdere stelling dat vrijheidsberoving slechts een aller-, allerlaatse vorm van bestraffing is. Een gesprek met het slachtoffer, of enkele uren helpen op een trauma-afdeling in een ziekenhuis zijn veel efficiënter dan vrijheidsberoving. Trouwens het is niet zeker of dit 14-jarige meisje geen aanleiding gaf om verkracht te worden.

'tScheldt: (*sprakeloos*)... Zou het kunnen dat Uwe Doorluchtigheid meent dat Julie Van Espen zelf aanleiding gaf om verkracht en vermoord te worden?

De rechter: U legt ons woorden in de mond die wij niet gebezigd hebben. Wij waren niet aanwezig langs het Albertkanaal op het moment dat zij voorbij fietste. Was zij frivol gekleed? Heeft zij contact gehad met haar moordenaar? Dat is allemaal voorwerp van het onderzoek. Het is belangrijk te weten dat meisjes niet zomaar verkracht worden. Er is altijd een aanleiding, weze het bedoeld of onbedoeld.

'tScheldt: (*stilte*)...

'tScheldt: Heeft U eventueel nog een laatste woord voor de familie en vrienden van Julie?

De rechter: Nee uiteraard niet, dat zou het komende proces van haar moordenaar in het gedrang kunnen brengen. Daar kunnen wij ons niet aan bezondigen.

[Steun 'tScheldt! omdat er soms niets anders meer op zit](#)

Foto: De cynische advertentiecampagne van **Koen Geens**, Minister van Justitie uit 2018. Moest “elke straf uitgevoerd worden”

zoals hij adverteerde, had de moordenaar van Julie Van Espen in de gevangenis gezeten en had zij nog geleefd.

Vervolg: Dinsdag 7 mei 2019: De CD&V en haar communicatiebureau stoppen in allerijl de online campagne die **Koen Geens**

moet vooruitschuiven als de koene ridder die seksueel geweld strenger

aanpakt (zie onder). Met de Indische likes op de CD&V Facebook pagina kon nog gelachen worden, met deze campagne tegen seksueel geweld

iets minder.

Het communciatiebureau uit Hasselt **OnOff** doet haar naam eer aan. De campagne ter promotie van Koen Geens als strenge bestraffer van seksueel geweld was nog niet ON of ze moest al OFF geplaatst worden. Zoals de meeste reclameboodschappen van de CD&V wordt er een stelling geponeerd die door de eigen ministers niet kon of niet kan waargemaakt worden. In de inderhaast gestopte campagne wordt verwezen naar de 'Werken van Geens', een allusie op de twaalf werken van Herakles. In de Griekse mythologie was Herakles een halfgod. Het lijkt aannemelijk dat **Koen Geens** en zijn reclamebureau **OnOff** menen dat Geens eveneens een halfgod is als Minister van Justitie. We zullen dat even checken bij Julie Van Espen. Oh, wacht, dat gaat niet meer...

Voor alle duidelijkheid: Het “gesprek met de rechter die de moordenaar van Julie Van Espen vrijliet” is **satire**, van de donkerste soort, getriggerd door een gebeurtenis die pijnlijk duidelijk maakt hoe een bepaald soort politiek deze samenleving hoe langer hoe meer in de steek laat.

Tags: [Albertkanaal](#), [Julie Van Espen](#), [Koen Geens](#), [Moord in Antwerpen](#)